

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

< ΙΣΒΟΡΟΣ >

έντυπο επικοινωνίας και ενημέρωσης των απανταχού Αμαραντιωτών

2000

**ΥΓΕΙΑ
ΕΥΤΥΧΙΑ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ**

Περιοδική έκδοση

Απρίλιος 2000 - Τεύχος 20

Τιμή 300 δρχ.

Περιεχόμενα

Αντί προλόγου	3
Εσείς και το περιοδικό	4
Κοπή πίτας Αδελφότητας	5
Το νέο προεδρείο	17
Ειδήσεις-Έργα-Γεγονότα	17
Θλιβερά και αναπόφευκτα	19
Η επίσκεψη των μαθητών Λυκείου Κόνιτσας	20
Αναβίωση αποκριάτικων εθίμων	21
Απλή περιγραφή παλαιότερης εποχής της αποκριάς	24
Επιστολές	28
Πάσχα	30
Φωτ. Εξωφύλλου	31

Εκδότης:

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος

Διεύθυνση: Κρήτης 23 και Χαλκίδος

Κ. Χαλάνδρι Τ.Κ. 15231

Τηλ. (01) 6721822

ή

Αμάραντος Κονίτσης ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τ.Κ. 44100

Τηλ. (0655) 23648

Αντί προλόγου

Το παρόν τεύχος, είναι το πρώτο που εκδίδεται αυτό το έτος. Γι' αυτό δε θεωρώ υπερβολή να ευχηθώ έστω και τώρα για υγεία, ευτυχία και δημιουργία. Έτος εορτασμών το 2.000 μ.Χ., γιορτάστηκε με τη δέουσα κατάνυξη και λαμπρότητα, για την «εις σάρκαν γέννησιν του Θεανθρώπου».

- Έννοια ρευστή ο χρόνος, τεμαχίστηκε από τον άνθρωπο για να κυριαρχήσει επάνω του. Το 2.000 ήταν παγκόσμιος εορτασμός. Ακόμη και οπαδοί άλλων θρησκευμάτων το αποδέχθηκαν. Προσαρμόστηκαν στη μέτρηση του χρόνου, στα καθορισμένα χρονικά περιθώρια, για παγκόσμιες συμφωνίες, συναλλαγές και άλλες δραστηριότητες. Ποτέ στην ιστορία της ανθρωπότητας δεν είχαμε τέτοιο προηγούμενο. Ελάχιστοι άνθρωποι κυβερνούν με τη δύναμη του χρήματος και της εξαγοράς. Η συμφορά στους ανθρώπους και στη φύση μεγαλώνει. Το οργανωμένο έγκλημα, η κερδοσκοπία, τα ναρκωτικά, η πορνεία, η χρηματοπιστωτική κερδοσκοπία γίνονται νέες πλουτοπαραγωγικές πηγές. Τα κράτη χάνουν το ρόλο τους και τη θέση τους παίρνουν οι γιγαντιαίες κοινοπραξίες, βιομηχανικοί και χρηματιστηριακοί κολοσσοί. Η νέα μορφή αποικιοκρατίας. Αποτέλεσμα· οι 358 πιο πλούσιοι άνθρωποι στον κόσμο, έχουν περισσότερα χρήματα απ' ότι το 45% των πιο φτωχών χωρών του πλανήτη ως ετήσιο εισόδημα, περίπου ο μισός πληθυσμός της γης. Απ' αυτούς 30 εκατ. πεθαίνουν κάθε χρόνο από την πείνα. Είναι ανεπίτρεπτη λοιπόν η παγκοσμιοποίηση του ιδεώδους, της διεθνούς αλληλεγγύης και συνεργασίας εάν οι σκοποί των διεθνών θεσμών (οργανισμών) δεν εξυπηρετούν κατ' απόλυτη ισοτιμία το κάθε ένα συμπραττούμενο κράτος, εάν αυτά δεν συμμετέχουν επί ίσοις όροις στη λήψη αποφάσεων, εάν δε διατηρηθεί η εθνική αυτοτέλεια.

Ουδείς όμως μας ρωτάει. Αποφασίζονται και επιβάλλονται. Αυτή είναι η μεγάλη αλήθεια, πικρή και καθαρή στα μάτια μας. Και όσο θα μακραίνει αυτή η ιστορία στη γη, τόσο πιο ακριβή θα γίνεται η ελευθερία μας, με αντάλλαγμα την αθλιότητα να μας παρηγορεί διασκεδαστικά, να μας κλείνει τα μάτια να μην βλέπουμε το φως, να θολώνει το μυαλό, να μην σκεφτόμαστε το αβυσσαλέο κενό που οδηγεί τη φτωχή μας ύπαρξη στο τέλος της, το θάνατο. Τη θεοποίηση της τυφλής προόδου προς τα μπρος, ένα μέλλον δηλ. που ας ευχηθούμε να μην είναι παρελθόν το ανθρώπινο ον και ο πλανήτης Γη.

Η ιστορία έχει δείξει σ' αυτή τη χώρα, σ' αυτό το λαό και ειδικά σ' αυτή τη μικρή γωνιά, το χωριό μας, στην κοινότητά μας, στους κατοίκους της ότι δεν είναι γραμμένη στο DNA τους η απανθρωπιά και η καταστροφή της φύσης. Ας ευχηθούμε το 2.000 να είναι αφετηρία νέας πνοής για δημιουργική ώθηση και αναβάπτιση... Το χθες και το σήμερα να συνθέσουν την προκοπή του αύριο. Εμείς

κρατούμε σφιχτά στα χέρια μας τη μαγιά της Δημιουργίας, άλλοι τα κουμπιά της καταστροφής. Να ενεργήσουμε δημιουργικά για να τους αποτρέψουμε...

«Πατρίδα μου τι θες να σου χαρίσω
με τον καινούργιο χρόνο που θα ρθει;
...Δεν θέλω εγώ δικά σου ή ξένα δώρα,
τα δικά μου πλούτη τα κλεμμένα
Να φέρεις πίσω σου ζητώ!»

Κωστής Παλαμάς

Εσείς και το περιοδικό.

«Μην προσωποποιείτε το περιοδικό και μην το ταυτίζετε με στοιχεία του χαρακτήρος μου, που εσείς θεωρείτε αρνητικά. Το παρόν έντυπο είναι χώρος που μπορεί ελεύθερα και υπεύθυνα ο κάθε ένας να δημοσιεύσει τις απόψεις του, είναι ο μόνος τρόπος ν' ακουστεί ο λόγος του και διαχρονικά να παραμείνει, από γενιά σε γενιά κάτι που ποτέ δεν είχαμε.

Ν' αποτελέσει την κιβωτό των πνευματικών μας θησαυρών. Όλοι πρέπει να συμμετέχουν, όσοι συμφωνούν για να ενισχυθεί και όσοι διαφωνούν να πείσουν και να συντελέσουν στην διαμόρφωσή του». (Το πρώτο τεύχος απεστάλη σε 250 διευθύνσεις. Υποθέτω ότι διαβάστηκε από πολλαπλάσιο αριθμό).

Κατάμεστη η αίθουσα απ' τους χωριανούς μας.
« Η ισχύς εν τη ενώσει »

Κοπή πίτας Αδελφότητος «Άγιος Γεώργιος» Αμάραντου

Στις 16 Ιανουαρίου 2000 ώρα 5.30 το απόγευμα στο ξενοδοχείο «STANLEY» έγινε η καθιερωμένη κοπή πίτας. (Οι ομιλίες είναι πιστή αντιγραφή μαγνητοφωνημένες και εις γνώσιν των ομιλούντων).

Την έναρξη ως είθισται την έκανε ο πρόεδρος της Αδελφότητος κ. **Ανδρέας Βερδούλης** λέγοντας:

«Θα ήμουνα πολύ χαρούμενος αν έβλεπα αυτή την αίθουσα να ήταν πλημμυρισμένη από τον κόσμο του χωριού μας. Κι αν θα μπορούσε ο κόσμος του χωριού μας να καταλάβει ότι εδώ στην Αθήνα θα πρέπει να σμίγουμε γιατί ναι μεν ζούμε στην Αθήνα αλλά οι αποστάσεις είναι μακρινές, σήμερα λοιπόν θα ήταν ακόμα πιο όμορφη η εκδήλωση. Σας καλησπερίζω μ' ένα μικρό πρόλογο, σας καλησπερίζω, σας εύχομαι χρόνια πολλά, ευτυχία υγεία σε σας και τις οικογένειές σας.

Εύχομαι το 2000 σε όλους σας να είναι εποικοδομητικό και όλα τα στάδια της

ζωής σας. Είπα να καθυστερούσα λιγάκι ακόμα λόγω κίνησης και οτιδήποτε άλλο για να έρθει λίγος κόσμος ακόμη, αλλά βλέπω ότι ήδη η ώρα έχει περάσει και ο χρόνος μας είναι περιορισμένος για την αίθουσα.

Γι' αυτό θα ξεκινήσουμε με την κοπή της πίτας μας και όποιος κερδίσει το φλουρί θα κερδίσει και μία εικόνα. Θα ξεκινήσουμε λοιπόν με την κοπή μας και να είναι ευτυχία με αγάπη, υγεία και ειρήνη.

Με συγχωρείτε κιόλας παράλειψη, θα ήθελα στη σημερινή μας γιορτή, μας τιμούνε σήμερα η κυρία **Άννα Κουρατζή** υπεύθυνη της επιτροπής γυναικών Πανηπειρωτικής, την ευχαριστούμε πάρα πολύ, επίσης η κ. **Βάσω Μάνου** της επιτροπής γυναικών, ο κ. **Ζηκόπουλος** απ' το Μαζαράκι, το αϊδόνι της Ηπείρου μας (επιτρέψτε μου να σας λέω πάντα έτσι) ο **Στέλιος ο Μπέλος** έφορος του πολιτιστικού της Παν/κης.

Επίσης ο κ. **Νίκος Στυλιανού**, πρόεδρος της Αδελφότητας Μαζαρακίου, ευχαριστούμε πάρα πολύ, τους ευχόμαστε χρόνια πολλά. Επίσης κοντά μας εδραιώνει σήμερα και ο πολιτιστικός σύλλογος Αμαράντου, ο οποίος μετά, ο **Σταύρος ο Κούκης** θα σας ανακοινώσει κάτι το οποίο ελπίζω να πραγματοποιηθεί γιατί ο πολιτιστικός σύλλογος δουλεύει όπως δουλεύει και η Αδελφότητα Αμαράντου, μια Αδελφότητα που έχει πλούσια παραδοσιακή δομή, πράγματι αυτές οι εκδηλώσεις κάνουν την επαφή μας πιο ζωντανή και θερμαίνουν το ενδιαφέρον για την Ήπειρο, όταν παρουσιάζουμε βασικά επιτεύγματα και στοιχεία απ' το λαϊκό μας πολιτισμό, κάθε φορά το τονίζουμε αυτό, είναι ανάγκη να διατηρήσουμε τις παραδόσεις μας, αυτές τις παραδόσεις που δένουν όλες τις οικογένειες σε μία μεγάλη οικογένεια και να δώσουμε αυτή την πλούσια πολιτιστική κληρονομιά στους νέους μας, που κινδυνεύουν να αλλοτριωθούν από ξενόφερτες επιδράσεις.

Με αυτά τα λίγα λόγια, εύχομαι χρόνια πολλά και κάθε ευτυχία. Σας ευχαριστώ.

Το λόγο πήρε ο Γραμματέας του Πολιτ. Συλλόγου κ. **Σταύρος Κούκης**. «Αγαπητοί χωριανοί· κι εγώ σας καλησπερίζω με τη σειρά μου σαν γραμματέας του Πολιτ. Συλλόγου.

Σκεφτήκαμε τώρα από το χωριό πέντε, έξι άτομα από τον Πολιτιστικό να κάνουμε μια εκδήλωση, η οποία θα ονομάζεται Τζιουτζιουνίδια 2000, τώρα τι θα πει αυτό, το τζιουτζιουνίδια το ξέρουμε όλοι, καλό είναι να έρθουν τα παιδιά στο χωριό, να το καταλάβουνε να δουν τι είναι αυτά. Κάνουμε ένα έγγραφο στο Δημαρχείο της Κόνιτσας στο Δήμαρχο, ενημερώσαμε την Αδελφότητα και πολλούς χωριανούς να μας διαθέσουν ένα πούλμαν ή κάποιο χρηματικό ποσό, αυτά όλα πρέπει να γίνουν μέχρι 8-10 Μαρτίου, γιατί οι Απόκριες είναι 10 Μαρτίου Παρασκευή έως 13 Δευτέρα βράδυ. Θα μας δώσει ο Δήμαρχος Κόνιτσας το πούλμαν κι αν μαζευτούμε κι άλλα άτομα βάζουμε κι άλλα.

Όλα αυτά θα είναι από τον Πολιτιστικό Σύλλογο δωρεάν, δεν θα πληρώσει κανένας τίποτε. Ελπίζουμε να μαζευτεί κόσμος. Καλό είναι να ρίξουμε και μια

Η κοπή της πίτας από τον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Βερδούλη και τα μέλη του συλλόγου κ. Κυρίτση Φώτιο και Παπαγιαννόπουλο Χαρίλαο.

Δεξιά στο βάθος διακρίνονται οι κ.κ. Δημήτριος και Γιώργος Πολίτης

πρόσκληση η οποία να λέει αναλυτικά το πρόγραμμα και όλες τις διαδικασίες, τώρα που το μάθατε εσείς καλό είναι να το πείτε και σε άλλους.

Όλες αυτές οι διαδικασίες θα πρέπει να γίνουν μέχρι 1η Μαρτίου. Να ξέρουμε. Θα συνεργαστούμε με το καινούργιο Δ.Σ. της Αδελφότητος. Αυτή η ανακοίνωση είναι από τον Πολιτιστικό Σύλλογο από τα καινούργια μέλη που βγήκαν το καλοκαίρι. Ευχαριστώ πολύ και καλή χρονιά».

Ακολούθησε η κοπή της πίτας από τον Πρόεδρο της Αδελφότητος κ. **Βερδούλη**. Άρχισε με την ευχή «χωριανοί χρόνια πολλά». Το πρώτο κομμάτι το κόβουμε του **Χριστού**, το δεύτερο του **Αι Γιώργη** μας, το τρίτο της **Αδελφότητος** και το τέταρτο κομμάτι για όσους μένουν χειμώνα-καλοκαίρι στο χωριό.

Το επόμενο κομμάτι είναι για την **Παν/κη** κι άλλο ένα κομμάτι για την ομοσπονδία της **Κόνιτσας** που κάνει πάρα πολύ καλή δουλειά, τα υπόλοιπα κομμάτια στους **παρευρισκόμενους**, συνεχίζοντας την εκδήλωσή μας για να κλείσουμε το εορταστικό μας πρόγραμμα ένα μικρό δωράκι για τα μικρά παιδιά». (Δώρα ήταν βιβλία, κούκλες και επιτραπέζια παιχνίδια).

Στη συνέχεια πρόσθεσε: «Θα ξεκινήσουμε τον απολογισμό του Δ.Σ., όπως

Ξέρετε μετά από κάθε διετία αλλάζει και μπαίνει κάποιο καινούργιο. Θα ήθελα λοιπόν (διακόπτει για να ανακοινώσει ότι το φλουρί βρέθηκε από τον εγγονό του **Σωτήρη Παναγιωτίδη**, το **Σωτήρη**). Το χωριό μας (συνεχίζει) όπως ξέρετε είναι ένα χωριό που ακούγεται σ' όλη την Ήπειρο για αυτό η Παν/κή πάντοτε βρίσκεται κοντά μας και αυτή τη στιγμή μας ήρθε ο κ. **Αλεξίου Πρόεδρος της Παν/κής και ο Γεν. Γραμματέας κ. Δρόσος**.

Τους ευχαριστούμε πολύ. Κύριε Πρόεδρε της Παν/κής γνωρίζοντας τα προβλήματα των ακριτικών χωριών, ένα μικρό λόγο θα ήθελαν οι χωριανοί μου ν' ακούσουν απ' τα χείλη σας».

Πρόεδρος: «Γεια σας. Πρώτα απ' όλα αγαπητοί συμπατριώτες και συμπατριώτισσες ένα μεγάλο ευχαριστώ εκ μέρους της Παν/κής και του ΔΣ για την πρόσκληση. Την Παν/κή άλλωστε εσείς την δημιουργείτε συμμετέχοντας. Και επί τη ευκαιρία να σας προσκαλέσω στο χορό στις 13 Φεβρουαρίου.

Περάσαμε μια χρονιά όχι και τόσο καλή πέρυσι, με σεισμούς και ένα σωρό άλλα, αλλά και μια εκατονταετία που σημαδεύτηκε μ' ένα σωρό πολέμους, διώξεις αλλά και πάσης μορφής αλλαγές στο κοινωνικό και ιστορικό περιβάλλον, όπως και τεράστιες αλλαγές και εξελίξεις στην επιστήμη και στην τεχνολογία.

Από μία πλευρά αυτό μας προβληματίζει για το μέλλον τι μπορεί να γίνει και ποιες οι επιπτώσεις, δυσάρεστες πολλές φορές οι σκέψεις αλλά κι από την άλλη με ελπίδα, ελπίδα η οποία έχει ένα προορισμό, ένα στόχο για ένα καλλίτερο κόσμο, πιο δίκαιο, πιο πολιτισμένο, πιο ανθρώπινο, ιδιαίτερα σ' αυτό το στόχο τον τελευταίο η Παν/κή Συνομοσπονδία και όλοι εσείς, όλοι εμείς δηλ. προσπαθούμε να μην αλλάξει η φυσιογνωμία του χαρακτήρα της δικής μας κουλτούρας της Ηπειρωτικής φυσιογνωμίας, αλλά παράλληλα, προσπαθούμε ν' ανατρέψουμε ορισμένα στοιχεία αδικίας, ιδιαίτερα που αφορούν ακριτικές περιοχές.

Είτε αυτές λέγονται παραμεθόριες, είτε ορεινές. Κι εγώ από μια τέτοια περιοχή είμαι και γνωρίζω ότι είμαστε στα όρια γης και ουρανού. Κι εκεί τα πράγματα δεν είναι και τόσο καλά. Δεν είναι καθόλου καλά. Αυτό το χρέος το διπλό έχουμε σα συγκροτημένες κοινότητες οι Ηπειρώτες και όσο πιο πολύ συγκεντρωμένοι είμαστε τόσο το αποτέλεσμα θα είναι καλό και για να διασώσουμε τους εαυτούς μας και την συνείδησή μας, αλλά και για να προσφέρουμε εκεί που έχουμε χρέος να προσφέρουμε, στην πατρίδα.

Μ' αυτές τις σκέψεις και με την αισιοδοξία ότι κανένας αγώνας δεν πάει επί ματαίω και θέλω να πω ότι έχω ιδιαίτερη χαρά που είμαι εδώ απόψε σ' αυτό το χωριό, μιας και η **κυρία Γκουντουβά**, παλιό στέλεχος της Παν/κής συνεργάτης εκ του σύνεγγυς προσωπική ως γενικός γραμματέας· με τέτοια στελέχη και με σας παρών η αισιοδοξία και η ελπίδα είναι μεγαλύτερη, για ένα άλλο κόσμο πιο όμορφο, πιο ανθρώπινο, σας εύχομαι από καρδίας υγεία, ειρήνη πρώτα απ' όλα επίσης και

Η παραλαβή του δώρου από τον πρόεδρο της Αδελφότητας κ. Βερδούλη στον Σωτ. Φωτ. Παναγιωτίδη. Ο τυχερός της βραδιάς.

Καλή πρόοδο και πάντα υγεία και τύχη στη ζωή του και της οικογένειάς του.

προκοπή, είμαι βέβαιος ότι πάντα σαν Ηπειρώτες προσπαθούμε για το καλλίτερο και πάντοτε πετυχαίνουμε όπου και νάμαστε και ελπίζω και η νέα χιλιετία που μας ανοίγει θα την περάσουμε όλοι μαζί μέχρι τέλους, αυτό είναι μία ευχή, για χίλια χρόνια, όπως περάσαμε και την προηγούμενη. Χρόνια σας πολλά με υγεία και ευτυχία».

Πρόεδρος Αδελφότητος: «Χωριανοί! θα κάνω έναν απολογισμό του ΔΣ για τα δύο χρόνια που περάσαμε. Εμείς σαν ΔΣ προσπαθήσαμε και προσπαθούμε αυτή τη στιγμή με όσες δυνάμεις μπορούμε να διαθέσουμε και όσο χρόνο έχουμε να προσελκύσουμε τους συμπατριώτες μας να τους δώσουμε να καταλάβουν ότι η Αδελφότητα προσφέρει έργο και προσφέρει ένα εποικοδομητικό έργο, γιατί δεν

έχει άλλους στόχους και σκοπούς παρά να φέρνει τους χωριανούς κοντά να βλέπει ο ένας τον άλλο να θυμούνται τα παλιά και παράλληλα ν' ανταλλάσσουν σκέψεις και για το χωριό ακόμη. Σ' αυτά τα δύο χρόνια δεν μπορούμε να πούμε ότι είμαστε ευχαριστημένοι με την ανταπόκριση των χωριανών και θα ξεκινήσω από ένα απλό παράδειγμα.

Διοργανώσαμε στις 5-7-99 μια εκδρομή που έλεγε, περιήγηση στο βουνό της Πάρνηθας με πούλμαν στην Αγ. Αικατερίνη στο καταφύγιο στο καζίνο και σ' αλλα ωραία μέρη, φαγητό σ' ένα απ' τα εξοχικά κέντρα της Πάρνηθας και όλα αυτά τα προσφέρει η αδελφότητα εντελώς δωρεάν. Την περιήγηση, τα πούλμαν, το φαγητό σας, όλα. Στεύλαμε, πήραμε τηλέφωνα, ξέρετε ποια ήταν η συμμετοχή; Δύο άτομα. Δύο...

Ήταν Ιούλιος περιμέναμε πριν φύγετε για το χωριό και αφού τελείωσαν τα σχολεία, μια Κυριακή αντί να φάτε στα σπίτια σας να σας προσφέρουμε εμείς ένα φαγητό κι είχαμε δύο άτομα σαν ανταπόκριση. Ξεκινάμε και οργανώσαμε το χορό.

Στην αρχή τον οργανώσαμε στο Αρμενάκι. Από δικιά σας πάλι θέση, γιατί μας λέγανε: ρε **Βερδούλη** όλο κλαρίνο-κλαρίνο, έχουμε και γαμπρούς και νυφάδες που είναι από νησιά, Καλαμάτα, Στερ. Ελλάδα κ.λ.π. ε..... λιγάκι ν' αλλάξει το περιβάλλον. Βεβαίως! Κάνουμε το χορό λοιπόν στο Αρμενάκι, το οποίο μας πρόσφερε δύο ώρες Ηπειρώτικα με γνωστούς τραγουδιστές Ηπειρώτες, νησιώτικα, πελοποννήσια, λαϊκά για τη νεολαία.

Ανταπόκριση; 57 άτομα. Κόβουμε την πίτα στον ίδιο χώρο; Κατηγορούμαστε γιατί πήγαμε σ' αυτό το κέντρο. Ζητάμε την παράδοση... πολύ καλά λοιπόν.... έρχεται η επόμενη χρονιά, αγωνία το ΔΣ να βρει κέντρο, συμπαθάτε με αλλά είμαι πολύ στεναχωρημένος και δεν το κάμω για μένανε ούτε για αυτοπροβολή μου, ούτε για τίποτε άλλο, δεν την χρειάστηκα και δεν την θέλω ποτέ μου, αλλά την κάνω διότι σιγά-σιγά θα καταντήσουμε σαν κάτι χωριά της πελοποννήσου που κλείσαν οι σύλλογοί τους, οι αδελφότητες και έχουν χαθεί ψάχνουν να βρουν να γίνουν προσκολλημένοι σε κάποιο σύλλογο για να βρουν αυτό που κάνουμε εμείς απόψε. Ψάχνουν να βρουν κάποιο χορό σε κάποιο κέντρο για να προσκολληθούν. Θα σας άρεσε να γίνει κι αυτό με μας; Δεν βλέπω το λόγο. Το ΔΣ πηγαίνει και κλείνει στο Χαλκιά Παλλάς.

Ένα καταπληκτικό παραδοσιακό κέντρο. Είχαμε τη δυνατότητα να εμπλουτίσουμε το χορό αγοράζοντας δώρα απ' τον κουρβανά της αδελφότητας γιατί αυτός είναι ο σκοπός της, τα χρήματα σας να διαθέτονται γι' αυτούς τους σκοπούς.

Σας πληροφορώ κάτι, μη (εκτός) το σόι του **ΔΣ μη του Γ. Κούκη**, που τώρα που ήρθε θα το πω, ότι η προσφορά της πίτας και φέτος είναι δική του και τον ευχαριστούμε πάρα πολύ.

Είναι το μοναδικό ζαχαροπλαστείο που στηρίζει την αδελφότητα, όλοι λοιπόν

Το μέλλον θα μας ανήκει αν συνεχίσουμε να το προετοιμάζουμε (παραλαβήδώρων)

σαν Αμαραντιώτες στο χορό ήταν 18 άτομα κι εγώ δε λέω τίποτε άλλο. Πέστε μου εσείς από κάτω που θα βρει το ΔΣ το κουράγιο να δουλέψει να προσφέρει, να τρέξει και να κάνει κάτι, πέστε μου αν αυτοί οι άνθρωποι θα έχουν την ίδια διάθεση, το ίδιο κέφι, την ίδια χαρά να προσφέρουν.

Συγχωριανοί, επειδή τα πρόσωπα που βλέπω σήμερα τα βλέπω κάθε χρόνο και υπάρχουν σ' όλες τις εκδηλώσεις θα σας παρακαλέσω κάτι, την ανησυχία μου, περάστε τη στους συγγενείς, πέστε στον κόσμο, το θέμα «Καποδίστρια» που έγινε και που το χωριό μας τώρα ανήκει στο Δήμο Κόνιτσας που έχει ένα σωρό άλλα χωριά.

Η Αδελφότητα και ο Πολιτιστικός Σύλλογος θα παίξουν σημαντικό ρόλο, θα χρειαστούνε, σήμερα είμαστε νέοι και δεν το βλέπουμε έτσι... Θάρθει όμως ο καιρός που θα αναζητήσουμε τα πάτρια εδάφη αλλά δεν θα τάχουμε και ξέρετε γιατί; γιατί τα εγκαταλείπουμε σιγά-σιγά κι είναι κακό αυτό το πράγμα. Εάν μη τι άλλο, η αδελφότητα έχει όλη την καλή διάθεση δύο φορές το χρόνο να επισκέπτεται το χωριό, αλλά να έχει συμμετοχή για να τρέξει, είναι πολλά τα παράπονα, αλλά είναι το καλό ότι αυτή η αίθουσα πλημμύρισε από κόσμο και μας

ανέβασε λιγάκι.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ. Σ' αυτή τη διετία μου χαρίσατε και χαρές και λύπες και υπόσχομαι ότι και εκτός αυτού του βήματος θα προσφέρω για το χωριό μου ό,τι μπορώ με όσες δυνάμεις έχω.

Δεν έχω τίποτε άλλο να πω παρά συσπείρωση των χωριανών πλάι στην Αδελφότητα. Σας ευχαριστώ πάρα πάρα πολύ για όλα». Στο βήμα ανέβηκε ο κ. **Χαρίλαος Παπαγιαννόπουλος** Ταμίας της Αδελφότητας.

«Κατ' αρχήν να ευχαριστήσω τους παρευρισκόντες. Να ευχαριστήσω τα 58 άτομα που σαν ταμίας πέρυσι ενισχύσανε το οικονομικό κόστος του χορού και επιβαρυνθήκαμε όλα τα έξοδα. Άλλα αυτά θα έπρεπε να είναι και κάποια άλλα άτομα να τα ακούν εδώ πέρα, οι οποίοι σήμερα δεν ήρθαν, δεν ξέρω για ποιο λόγο και ορισμένοι παρευρισκόμενοι να τα ακούσουν και αυτοί που δεν ήταν πέρσι στο χορό, επιτρέπεται ένα χωριό σαν τον Αμάραντο να κάνει με 57 άτομα χορό;

Εγώ θα ζητήσω από όποιον έχει παράπονο από το ΔΣ όποιο κι αν είναι αυτό να το πει σήμερα εδώ ενώπιον όλων. Μη φύγουμε από δω στις 8 η ώρα και στις 8.30 αρχίσουμε να τηλέφωνα ότι έτσι έγινε ή δεν έγινε, ή αύριο στα γραφεία, ή μεθαύριο στην πλατεία του χωριού, θα τον πιάσω από το λαιμό!

Με συγχωρείτε που μιλάω έτσι, αλλά τα έχω ακούσει και θα σας πω, είμαι τελείως αγανακτισμένος με τα κουτσομπολιά στο χωριό, γιατί αγόρασε δώρο η αδελφότητα, σε πιο μαγαζί να πας να ζητήσεις δώρο και θα σου δώσουν μ' ανοιχτή καρδιά. Πρόσφερε και η Αδελφότητα ένα δώρο 50-60 χιλ. δρχ. Δεν είχε το δικαίωμα απ' τις συνδρομές τις δικές σας ν' αγοράζει δώρα και να σας τα ξαναπροσφέρει;

Για να ενισχύσει το ταμείο της; Αν όχι, πέστε μου απαντήστε μου τώρα, οι εποχές που μας δίναν έστω και κάτι έχουν περάσει. Αυτά είχα να πω, αν κάποιος έχει κάποιο παράπονο να έρθει να το πει.

Στα δύο χρόνια που είχαμε τη θητεία μας είχαμε σύνολο αποδοχών 2.976.129 δρχ. και έξοδα μέχρι 10-1-2000 2.076.690 δρχ. τα βιβλία και τα πρακτικά είναι εδώ, όποιος έχει αμφιβολία να τα ελέγξει και αυτή τη στιγμή εκτός σημερινών εσόδων και εξόδων είναι 899.439 δρχ. μέχρι της 10-1-2000. Τώρα εάν εμείς κατασπαταλήσαμε το χρήμα της Αδελφότητας όποιος θέλει μπορεί να έρθει να μας κρίνει.

Τελειώνοντας θα παρακαλούσα να γίνει μια επιτροπή τρία άτομα για την εκλογή του νέου ΔΣ σαν επιτροπή γενικής συνέλευσης, γραμματέας, πρόεδρος και βοηθός γραμματέας».

Πρόεδρος Αδελφότητας: «Αυτή τη στιγμή μπήκε στην αίθουσά μας και ο πρόεδρος της Αδελφότητας Αγ. Βαρβάρας ο κ. **Λάμπρος Τσούκας**, νέος και δραστήριος προσπαθεί και φτιάχνει. Όστουν να γίνει η επιτροπή όποιος θέλει να μιλήσει, έχετε το λόγο όλοι, θα ήθελα τη γνώμη σας». Στο βήμα ανέβηκε ο κ. **Γ. Γκουντουβάς**: «Αγαπητοί χωριανοί· δε θα σας απασχολήσω ούτε δύο λεπτά.

Η χρυσή μας νεολαία στην πρώτη γραμμή έτοιμη για τα ινία. Με την αμέριστη και πολύτιμη συμπαράσταση των μεγαλυτέρων. Αριστ. η κυρία Ν. Γκουντουβά, ο Λεωνίδας Φωτ. Κυρίτσης, η Πολυξένη Χαρ. Παπαγιαννοπούλου και ο Χάρης Παύλου Κάππος.

Είμαι βαθιά συγκινημένος γιατί υπήρξα και εγώ μπροστά από αρκετά χρόνια γεν. γραμματέας της Αδελφότητας Αμαράντου, βλέπω όμως ότι το ΔΣ έκανε αρκετές προσπάθειες.

Όταν εμείς τα μέλη δεν ανταποκρινόμαστε δεν είναι δυνατόν να έχουμε επαφή τη στιγμή που είπε ο πρόεδρος για να γίνει η εκδρομή δωρεάν και εμείς δεν ανταποκριθήκαμε. Βεβαίως μπορεί να είχαν εξετάσεις τα παιδιά μας, θα πρέπει όμως να μη χάσουμε τις ρίζες μας, διότι λαοί εκείνοι που ξεχνούν τις ρίζες τους, ξεχνούν που γεννήθηκαν, με ποιους μεγάλωσαν, παύουν να είναι λαοί και διαλύονται, εγώ έχω 35 χρόνια δάσκαλος, κάθε τόσο έρχομαι στη γενική συνέλευση, όμως θα πρέπει να βοηθήσουμε το Διοικητικό Συμβούλιο διότι είναι από 5 (πέντε) ανθρώπους κι αν έχουμε κάποιο παράπονο είναι δυνατόν να φάει 5 δρχ.; είπε ο πρόεδρος ότι στο χωριό σχολιάστηκε.

Δεν πρέπει να γίνονται αυτά. Εγώ καλώ όλους σας, ν' αγαπηθούμε και να πάψουμε να έχουμε κάποιες έριδες, να ξεχάσουμε το παρελθόν και να πάμε στο

μέλλον, το μέλλον που είναι 2000 να πάμε στο μέλλον όλοι αγαπημένοι, αδελφωμένοι ο ένας να βοηθάει τους άλλους και θα πω και κάτι επειδή είμαι στο Σύλλογο Ηπειρωτών Αργυρούπολης.

Εκεί βλέπω τους Πελ/σιους, όπου κι αν είναι ο ένας βοηθάει τον άλλο, εμείς έχουμε κάποια κατάρα οι Ηπειρώτες, δεν βοηθάμε κανέναν, όταν ανεβούμε υψηλά. Ας γίνει από δω και πέρα, έμβλημά μας ν' αγαπάει ο ένας τον άλλο ως χωριανοί μας και όταν ο σύλλογος μας καλεί θα πρέπει όλοι να συμπαραστεκόμεθα σ' αυτόν τον σύλλογο.

Κάποια παράπονα θα υπάρχουν, αλλά δεν έχουν καμιά αξία, αξία έχει η αγάπη προς τον άνθρωπο, συγχαίρω το συμβούλιο διότι εμείς δεν ανταποκριθήκαμε. Ποιος άλλος σύλλογος είπε ότι δωρεάν θα φάτε, θα πιείτε και θα πάτε στο σπίτι σας, κανένας, πουθενά, το έκανε ο δικός μας και δεν ανταποκριθήκαμε. Θα πρέπει στο εξής να είμαστε κοντά στο σύλλογο.

Συγχαίρω επίσης και τον πολιτιστικό σύλλογο Αμαράντου και εμείς θα φταίμε αν δεν πάμε στα τζιουτζιουνίδια. Όλοι τα ξέρουμε και όλοι τρέχαμε να κόψουμε κέδρα μηδέ εξαιρουμένου και του ομιλούντος.

Εμείς θα δώσουμε φτερά στο καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο να είμαστε μονιασμένοι, να είμαστε συγκεντρωμένοι, να βλεπόμαστε περισσότερες φορές. Ευχαριστώ πάρα πολύ».

Στη συνέχεια το λόγο πήρε η κ. **Νίκη Γκουνουβά**, κατόπιν καλέσματος του κ. Χαρ. Παπαγιαννόπουλου.

«Εγώ να ευχαριστήσω που μου έδωσαν το λόγο σήμερα και να ευχαριστήσω πιο πολύ τα παιδιά και ειδικά τα παιδιά που κάθονται εκεί στο τέλος, και πραγματικά σήμερα υπάρχουν πολλά παιδιά βέβαια έχουμε γρύπες, έχουμε το θέμα των σεισμών, που από τις περιοχές αυτές μπόρεσαν να ρθουν.

Είμαστε πολλοί κύριε Πρόεδρε της Πανηπειρωτικής Συν/διας, η αδελφότητα Αμαράντου έχει πάρα πολλά μέλη, αλλά σήμερα είναι μία μέρα πολύ δύσκολη, πρώτα οι σεισμοί και δεύτερον η γρίπη και σεις σα γιατρός ξέρετε ότι όταν γριπούν τα παιδιά δεν τα βγάζουν οι μανάδες έξω. Λοιπόν συγχωριανοί μου, γυναίκες, παιδιά θάθελα να σας ευχηθώ και εγώ χρόνια πολλά και καλή χρονιά.

Αυτή η χρονιά να είναι πιο αποδοτική, αυτή τη χρονιά θα πρέπει το διοικητικό συμβούλιο να το πλαισιώσουν και περισσότερες γυναίκες, είναι ένας από τους συλλόγους ο δικός μας, που πάντα είχε γυναίκες στο Διοικητικό Συμβούλιο και πάντα θα έχει.

Αυτή τη φορά θάθελα έτσι να μπουν και από τα νέα παιδιά. Πρόεδρε συγχαρητήρια για το έργο που επετέλεσες μέχρι σήμερα. Προηγούμενα έτυχε να μιλήσει ο αδελφός μου είπε ότι έχουμε και μεις την ευθύνη. Δεν την έχει το ΔΣ την έχουμε και μεις και ειδικά εμείς οι γυναίκες.

Αν δε φέρουμε εμείς τα παιδιά, δεν θαρχόταν. Γι' αυτό ας κοιτάξουμε και τον

πολιτιστικό σύλλογο θάθελα τα παιδιά να πρωτοστατήσουν σ' αυτή την εκδρομή. Και μη πείτε κάποιοι ότι δεν έχω παππού και γιαγιά στο χωριό, ο σύλλογος ο πολιτιστικός μαζί με την αδελφότητα που θα έχει κάποια υπευθυνότητα της εκδρομής αυτής, θα πρέπει νάναι για τα παιδιά, για να μάθουν τα τζιουτζιουνίδια. Γι' αυτό παιδιά μην έρθω εκεί στο πούλμαν και δεν σας δω εκεί για το χωριό. Και συ **Γιώργο Πολίτη**, ν' ανασκουμπωθείς λίγο και να μπεις στην αδελφότητα τώρα. Λοιπόν και πάλι χρόνια πολλά, καλή χρονιά.

Να ευχαριστήσουμε όλο το διοικητικό συμβούλιο της Παν/κής που ήρθε σήμερα εδώ, περνώντας οι προηγούμενοι σύμβουλοι και τώρα πρώην πρόεδρος της Παν/κής και τώρα γενικός γραμματέας ο κ. **Δρόσος**, τους ευχαριστούμε, καλή χρονιά». Στο βήμα ανέβηκε και ο κ. **Φώτης Κυρίτσης**: «Να μιλήσω και εγώ λιγάκι. Αγαπητοί συγχωριανοί.

Σας εύχομαι χρόνια πολλά, υγεία, ευτυχία και θάθελα να σας πω κάτι· ένας συγχωριανός μας ο **Παν. Ζακόπουλος** βγάζει ένα περιοδικό το οποίο το στέλνει στους χωριανούς και θέλουμε όλοι ό,τι ξέρετε για το χωριό ή παλιές φωτογραφίες να το στέλνετε στον Παναγιώτη για να φτιάξει κάτι καλλίτερο για το χωριό. Ευχαριστώ. Παναγιώτη, έλα να μας πεις και συ κάτι». Μ' αιφνιδίασε· Ξαφνιάστηκα.

Αναγκάστηκα όμως κι ανέβηκα στο βήμα, λέγοντας: «Να ευχηθώ και εγώ με τη σειρά μου, χρόνια πολλά, καλή χρονιά, να σας ευχαριστήσω για την ανταπόκριση που δείξατε στο περιοδικό και να σας παρακαλέσω για μία ακόμη φορά ό,τι ξέρετε, ό,τι θυμάστε, στείλτε τα στη διεύθυνση, να τα γράψουμε για να μείνουν σαν παρακαταθήκη για τις επόμενες γενιές.

Δεν έχω τίποτε άλλο να πω, ευχαριστώ πολύ για την ανταπόκριση και να σας ευχηθώ και πάλι χρόνια πολλά». Κατόπιν συνέχισε ο κ. **Χαρ. Παπαγιαννόπουλος**: «Εκ μέρους του **Δημ. Παναγιωτίδη**, ένα μεγάλο ευχαριστώ στον πρόεδρο της Αγ. Βαρβάρας που βρίσκεται σήμερα εδώ, επειδή δεν μπορεί να σηκωθεί ο ίδιος (έχει πρόβλημα στα μάτια)».

Ακολούθως ο πρόεδρος της Αδελφότητος Αγ. Βαρβάρας: «Αγαπητοί Αμαραντιώτες σας εύχομαι χρόνια πολλά, καλή χρονιά, ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος και προσπάθεια μεγάλη για το χωριό μας. Ευχαριστώ πάρα πολύ, καλή χρονιά».

Εδώ τελείωσαν οι ομιλίες. Μοιράστηκαν δώρα στα παιδιά, βιβλία και διάφορα παιχνίδια, στους δε μεγαλύτερους τσίπουρο και ποτό δωρεάν από την Αδελφότητα.

Επιτρέψτε μου μερικές επισημάνσεις

- 1. χαρά, ευθυμία, οικογενειακή ζεστασιά, χαρακτήριζε την εκδήλωση· υπήρχε όμως σαφής και η πικρία στους ομιλούντες. Και είχανε δίκιο απόλυτο.

Οι εκδηλώσεις οι όποιες, είναι υπόθεση όλων μας, οι οργανωτές δεν είναι παρά οι εντολοδόχοι, αυτοί που σηκώνουν το βάρος, όχι μόνο το ψυχολογικό, το ηθικό και πολλές φορές της αξιοπρέπειας και το οικονομικό.

Είναι καθήκον και υποχρέωση απέναντι στη γενέτειρα και την παράδοσή μας να συμμετέχουμε και βαθιά ευγνωμοσύνη στους διοργανωτές. Επιτέλους ας αφήσουμε τις μικρότητες.

Το πρόβλημα των απουσιών υπήρχε και στα προηγούμενα συμβούλια, αλλά αυτά τα συμβούλια ως να τιμωρούσαν τα επόμενα δεν συμμετείχαν. Γιατί; Απείχα και εγώ όλα τα προηγούμενα χρόνια. Ήταν μια εσφαλμένη ερμηνεία, μια λάθος στάση. Θεωρούσα ότι δεν με αφορά. Προσωπικά ζητώ δημόσια συγνώμη.

Εύχομαι η απουσία μου να μην είχε αρνητικό αποτέλεσμα και οι ανθρώπινες δυνάμεις να μου επιτρέπουν να συμμετέχω πάντα.

Με την αποχή δεν κερδίζει κανείς τίποτε, εάν διαφωνεί με κάτι. Αντίθετα με την παρουσία του, μπορεί να διορθώσει τα κακώς κείμενα, τα κατά τη γνώμη του. Δεν υπάρχουν αυτοί και εμείς. Δεν μου είπαν, δεν με κάλεσαν, δε με ρώτησαν κι ένα σωρό άλλες δικαιολογίες, που ίσως λίγο πολύ όλοι μας έχουμε εκστομίσει.

Είμαστε όλοι εμείς, ένα σώμα και μια υπόθεση που μας αφορά.

- 2. Οι ιδρυτικές αρχές και σκοποί της αδελφότητας είναι συγκεκριμένες και σαφείς. «Να δημιουργήσει δεσμούς αλληλεγγύης και αγάπης μεταξύ των μελών της, ν' αναπτύξει την επικοινωνία και επαφή μεταξύ αυτών, να προάγει την αγάπη και το ενδιαφέρον των μελών της προς το χωριό μας, να διασώσει τα ήθη και τα έθιμα του χωριού μας και γενικότερα να διασώσει τα πολιτιστικά στοιχεία, ώστε αυτά να αποτελούν τον συνδετικό κρίκο όλων των Αμαραντιωτών οπουδήποτε κι αν βρίσκονται». (Απόσπασμα διακήρυξης της Αδελφότητας).

Αυτά τα απλά εάν τηρούνται από τα εκάστοτε εκλεγμένα συμβούλια, δεν υπάρχουν λόγοι κατηγορίας για παρέκκλιση (μουσική και άλλες εκδηλώσεις).

Θέλω να πιστεύω ότι όλοι γνωρίζουν πως παράδοσή μας είναι το Ηπειρώτικο τραγούδι και όχι το Νησιώτικο ή το Λαϊκό.

Η παράδοση δεν είναι διασκέδαση, είναι μήνυμα, είναι διδαχή, είναι τρόπος ζωής. Για να αντληθεί η ψυχαγωγία και η διασκέδαση, θα πρέπει η σχέση να είναι βιωματική, να έχει ακούσματα.

Πώς είναι δυνατόν να κάνεις χατίρια δηλαδή να παρεκκλίνεις όταν προβάλεις κάτι συγκεκριμένο; Δεν διαιωνίζεται μια παράδοση όταν εμπλέκονται ξένα στοιχεία και άλλοι «σκοποί».

- 3. Σίγουρα αξίζει ένα μεγάλο ευχαριστώ απ' όλους για τη συνεχή προσφορά της πίτας από τον κ. Γ. Κούκη. Όμως είναι ένα προϊόν, ένα κατασκεύασμα άσχετο της δικής μας παράδοσης. Ας μην το παραβλέπουμε. Η δικιά μας πίτα είναι η σπιτική, αυτή με το ανοιγμένο φύλλο και το κρέας, για τους τυχερούς δε το νόμισμα, το κλίμα και το άχυρο για τύχη και καλές σοδιές. Κι όπως με πληροφόρησε η κ. Γκουντουβά, «οι Αμαραντιώτες παλαιότερα έρχονταν στην Αδελφότητα με τα σινιά της πίτας κι αυτές κόβαμε». Δε νομίζω ότι είναι κάτι δύσκολο έστω και μία, συμβολικά, να είναι με τον παραδοσιακό τρόπο.

ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΕΙΟ

Το νέο ΔΣ της Αδελφότητας αποτελείται από τους: Πρόεδρος: Φώτης Β. Κυρίτσης, Αντιπρόεδρος: Γιώργος Ν. Κούκης, Γραμματέας: Όλγα Κούκη-Μπακόλα, Ταμίας: Χαρίλαος Χρ. Παπαγιαννόπουλος, Μέλη: Ανδρέας Βερδούλης, Νίκη Γκουντουβά και Μάρθα Γκουντουβά.

Καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο τους.

- Στις 24 Μαρτίου στο Κέντρο «Ηπειρώτικο Σαλόνι» πραγματοποιήθηκε ο καθιερωμένος ετήσιος χορός της Αδελφότητας. Οι παρευρισκόμενοι χόρεψαν, τραγούδησαν και τους δόθηκε η ευκαιρία για περισσότερη μεταξύ τους επικοινωνία.

Ειδήσεις - Έργα - Γεγονότα

Συνέβησαν και μας αφορούν

• Στις 26 Δεκέμβρη 1999 ετελέσθη ο γάμος του Γιώργου Παν. Νόκου και της Ευγενίας Ανδρ. Πετρόπουλου, στον Ιερό Ναό Ζωοδόχου Πηγής στα Μελίσσια στις 6 (έξι ώρα) το απόγευμα, στο πλήθος κόσμου που παρευρέθη, υπήρξε μεγάλος αριθμός Αμαραντιωτών.

Να ζήσουν βίο ανθόσπαρτο και ευτυχή, με υγεία, χαρά και καλούς απογόνους.

• «Απόχτησε»!!! η κ. Σταυρούλα Γρηγ. Ζακοπούλου-Καλανδάρογλου και έφερε στον κόσμο, ένα υγιέστατο παιδί (αγόρι). Συγχαρητήρια και καλορίζικο. Είμαστε σίγουροι ότι η νεαρή μητέρα θα του θυμίζει και την Αμαραντιώτικη καταγωγή του και συχνά θα επισκέπτεται το χωριό του πατέρα της για να πάρει και την ευχή απ' τον Αι-Γιώργη μας.

• Την παραμονή της Πρωτοχρονιάς 31-12-99 είκοσι περίπου παιδιά γυρνώντας στα σπίτια του χωριού είπαν τον Αι-Βασίλη. Τη χαρά που μετέφεραν τα παιδιά, τους την ανταπέδωσαν οι κάτοικοι με χαμόγελα, ζεστές αγκαλιές και δώρα.

• Την Πρωτοχρονιά του 2000 σε γιορταστικό κλίμα, έγινε η καθιερωμένη κοπή της πίτας στον ξενώνα του χωριού. Το φλουρί το οποίο συνοδευόταν και με την εικόνα του Αι-Γιώργη το «πέτυχε» η κ. Πολυξένη Σωτ. Νάκου. Πάντα τυχερή να είναι με υγεία και ευτυχία σ' αυτήν και την οικογένειά της.

• Στις 13 Φεβρουαρίου έγινε ο χορός της Παν/κής στο στάδιο ειρήνης και φιλίας. Τον παρακολούθησαμε με μεγάλο ενδιαφέρον και ζήλο. Μα η καρδιά μας περισσότερο κτύπησε και νοιώσαμε μεγαλύτερη χαρά και περηφάνια, όταν καμαρώσαμε με τον χορευτικό σύλλογο των Ν. Λιοσίων τα Αμαραντιώτικα βλαστάρια, τα παιδιά του κ. **Παναγιώτη Κασιόλα**, την **Πολυξένη** και την **'Ολγα**. Πάντα μπροστά, καλή πρόοδο και ν' ακολουθήσουν όλα το παράδειγμά τους.

• Κατόπιν της καθιερωμένης διαδικασίας και τους όρους που η εκκλησιαστική επιτροπή έθεσε, ανέλαβε το καφενείο του Αι-Γιώργη ο κ. **Γ. Κατής** ο οποίος διαχειρίζεται τον ξενώνα και τα λουτρά. Καλορίζικο και καλές δουλειές. Κύπταρο ζωής για το χωριό ό σε όλους αγαπητός Γιώργος, ο Αι-Γιώργης να τον βοηθάει γιατί ο τόπος μας τον έχει ανάγκη μια που κι αυτός τον λατρεύει.

• Κυκλοφόρησε το αξιόλογο περιοδικό «**KONITSA**» αρ. 89 με φωτογραφία εξωφύλλου από το ποτάμι μας και στην πλούσια ύλη του φιλοξενεί εργασία του φιλόλογου Αμαραντιώτη κ. Άγγελου Πολίτη με τίτλο ο «**Νάκος και ο Πύλιος**». Λογοτέχνημα πεζό, πραγματικό ηθογραφικό διήγημα. Έφερε στη μνήμα μας τα δύο αδέλφια. Την ισχυρή προσωπικότητα του Πύλιου, την απλοϊκή αμετακίνητη σκέψη, το αθώο του πείσμα και τη θυσιαστική αδελφική αγάπη...

- Επίσης το περιοδικό φιλοξενεί δύο εκθέσεις μαθητριών με τις εντυπώσεις από την εκδρομή στο χωριό του Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας (αποσπάσματα των εκθέσεων και φωτογραφία από την επίσκεψη σελίς 20).

• Ευχαριστώ το περιοδικό «**KONITSA**» και προσωπικά τον κ. Τουφίδη για τις ευχές του προς το περιοδικό «**ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ**».

Οι ευχές είναι πηγή κουράγιου... Όλα τα έντυπα συντελούν στην πνευματική και πολιτιστική άνοδο του τόπου μας. Ας βοηθήσει ο κάθε ένας με τον τρόπο του.

• Δύο δεξαμενές νερού τροφοδοτούμενες από το δίκτυο ζάνας, στη θέση κατσ'καρυές στην ένωση των δρόμων Αγ. Τριάδος και Αγ. Νικολάου, δημιουργήθηκαν στη συμβολή για την κατάσβεση τυχόν πυρκαγιών. Ας έχουν υπ' όψιν τους οι αρχές ότι οι δασικοί δρόμοι είναι σε κακή κατάσταση και θέλουν συνεχή συντήρηση για την διέλευση των οχημάτων.

- Ας μην τους ανοίγουν μόνο για πρόσκαιρα συμφέροντα καταστρέφοντας τα βουνά και τη φύση. (Στο θέμα θα επανέλθω).

• Διαμορφώθηκε ο χώρος έξω από τον Άγιο Δημήτριο, έγινε πλακόστρωση και κτίσθηκε μικρό οίκημα με πέτρα και πλάκα πενταγωνικό με παράθυρα. Επίσης έγινε στρώσιμο του δρόμου από κει έως τα Ζωράτικα με τσιμέντο κατ' απαίτηση των

κατοίκων της περιοχής.

Έτσι έγινε πιο βατός για τους πεζούς και τα οχήματα.

• Σε σύντομο χρονικό διάστημα θα γίνει η διάνοιξη του αγροτοκτηνοτροφικού δρόμου Ζιασακα Αγ. Χαράλαμπος.

• Έγινε επιτέλους η περίφραξη του παλαιού νεκροταφείου πίσω απ' τον ΑιΓιώργη στο «κουλούρι». Αποτελούσε όνειδος (ντροπή) για το χωριό μας και τον κάθε ένα μας χωριστά, αφού τα κόκαλα των προγόνων μας ήταν εκτεθειμένα, στις καιρικές συνθήκες, στα ζώα, στη θέα των περαστικών μικρών και μεγάλων, ίσως και στην χλεύη, απ' την εποχή που έγινε η διάνοιξη του δρόμου προς τα λουτρά. Ποιοί είχαν την ευθύνη και που ανήκει ο χώρος;

Για τα έργα αυτά είχε ληφθεί απόφαση από το προηγούμενο κοινοτικό συμβούλιο στο οποίο προέδρευε ο κ. Βασ. Ζακόπουλος.

• Καινούργιο οστεοφυλάκιο έγινε στη Β.Δ. πλευρά του νεκροταφείου κατόπιν αποφάσεως του ιερέως του χωριού μας πατέρα Νικολάου και της εκκλησιαστικής επιτροπής. Στο παλαιό τοποθετήθηκε ο λέβητας για το καλοριφέρ της εκκλησίας.

ΟΛΙΒΕΡΑ ΚΑΙ ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΑ

• Στις 16-1-2000 έγινε η εκταφή (ξέσκαμμα-ανακομιδή οστών) ακολουθώντας τα καθιερωμένα, του Κων/νου Νάκου του Νικολάου, γεννηθείς στις 7-5-1909. Παντρεμένος με την Αλεξάνδρα Ιωσ. Ζάμπου απέκτησε το Σωτήρη, τη Σωτηρία και το Σπύρο. Επαγγελματικά ασχολήθηκε με το κτίσιμο, τις αγροτοκτηνοτροφικές εργασίες και συμμετείχε στον Ξυλουργικό συνεταιρισμό του χωριού. Είχε έντονη δραστηριότητα στα «κοινοτικά» διατελέσας και πρόεδρος, ενώ αργότερα επί σειρά ετών στην εκκλησία ως επίτροπος, παράλληλα δε εξυπηρετούσε το χωριό στην τηλεφωνική επικοινωνία. Απεβίωσε στις 18-11-1991 στα Ιωάννινα. Αιωνία του η μνήμη.

• Στις 19 Ιανουαρίου 2000 υπέκυψε μετά από χρόνια ταλαιπωρίας της υγείας του, ο Ψαράς Ιωάννης του Χαραλάμπους. Γεννημένος στις 8-12-1927 στο χωριό μας. Παντρεμένος με την κ. Σοφία Θεοδ. Δάψη απέκτησε την Νικολίτσα και την Γεωργία.

Στην αναζήτηση για καλύτερη τύχη της οικογένειας και δική του, ξενιτεύτηκε στη Γερμανία όπως και πολλοί άλλοι. Επέστρεψε μετά από χρόνια και ζούσε στην Αθήνα.

Η κηδεία του έγινε στο νεκροταφείο Χαλανδρίου. Παρευρέθη πλήθος

Αμαραντιωτών για το ύστατο χαίρε. Ο Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή του. Θερμά συλλυπητήρια στην σύζυγό του, τα παιδιά του, στ' αδέλφια του, να ζήσουν να τον θυμούνται.

- Στις 19-2-2000 η καρδιά πρόδωσε τον συγχωριανό μας Δημήτριο Παπαμιχάλη του Στεφάνου, πατέρα τριών παιδιών. Ζούσε στην Πάτρα, ασκώντας το επάγγελμα του ταξιτζή. Νεότατος ετών 59, Σάββατο όταν υπέστη την ανακοπή της καρδιάς του που τον ταλαιπωρούσε. Ο Θεός να τον αναπαύσει. Θερμά συλλυπητήρια στην οικογένειά του και όλους τους συγγενείς. Να ζήσουν να τον θυμούνται.

Η επίσκεψη των μαθητών του Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας το Νοέμβριο.

Αποσπάσματα από τις εκθέσεις δύο μαθητριών που δημοσιεύτηκαν στο περιοδικό «Κυνίτσα» τεύχος 89:

«... Φτασαμε στον Αμάραντο... Δεν είναι μόνο οι χωριανοί που επιστρέφουν στις ρίζες τους γιατί όπου και να πάνε η νοσταλγία τους πληγώνει. Είναι και οι ξένοι που το επισκέπτονται για να επωφεληθούν από το υγιεινό κλίμα και τα ιαματικά λουτρά του... Ο κ. Γ. Κατής υπεύθυνος των λουτρών, που μας ξενάγησε με πραγματική αγάπη στον τόπο, μας μίλησε για τη μεγάλη ποικιλία πτηνών που ενδημούσαν στην περιοχή, όπως αγριοπερίστερα, αγριοχελίδονα και που τώρα έχουν εξαφανιστεί. Μας είπε ακόμη για τον αμάραντο, το αγέραστο κίτρινο λουλούδι που ποτέ όσα χρόνια κι αν περάσουν δε χάνει το χρώμα του... Φεύγοντας από τον Αμάραντο όλοι μας νιώθαμε ότι αυτή η εκδρομή θα μας μείνει αξέχαστη γιατί έγινε η αφορμή να γνωρίσουμε άλλη μια μικρή γωνιά της επαρχίας που κάτω από άλλες συνθήκες μπορεί να μην βλέπαμε ποτέ...

Αλεξάνδρα Τσάμη Γ' Λυκείου».

Μαθήτριες Λυκείου Κόνιτσας στην πλατεία του χωριού.

«... Φθάνοντας στην πλατεία του χωριού, νιώσαμε τη θέρμη των κατοίκων του χωριού. Μας φίλεψαν απλόχερα παραδοσιακές πίτες, γλυκίσματα, νοστιμιές, ζυμωμένες με απλότητα και αγνότητα μοναδική... Το τάμα στην εκκλησία του χωριού, τον Άγιο Γεώργιο, ήταν η δική μας υπόσχεση. Σαν πολύβου ο σμάρι μέλισσες κινήσαμε προς την εκκλησία σωπαίνοντας όμως στην επαφή μας μ' ένα χώρο κατάνυξης και περισυλλογής... Καθώς ξεμακραίναμε αφουγκραστήκαμε το μεταλλικό ήχο της καμπάνας διαλαλώντας το μεγαλείο της φύσης και τη σοφία του Πλάστη.

Αριστέα Τζινιέρη, μαθήτρια Γ' τάξης Ενιαίου Λυκείου Κόνιτσας.

Αναβίωση αποκριάτικων εθίμων

Φωτεινοί οι στόχοι και η συνέχεια του Πολιτιστικού Συλλόγου. Ήταν ένα μεγάλο βήμα. Ξεπέρασε τις όποιες δυσκολίες και αυτές ήταν πάρα πολλές, το επιχείρησε και πέτυχε. Με πρόσκληση που εστάλει σ' όλους τους Αμαραντιώτες τους καλούσε στην αναβίωση του εθίμου της Αποκριάς, αναλύοντας και το πρόγραμμα. Η μεταφορά με πούλμαν και το μεσημεριανό «τραπέζι» της

Οι χωριανοί στο κοινό εορταστικό γεύμα αγάπης.

Στο δύσκολο δρόμο της πατρίδας οι γενιές χέρι-χέρι.

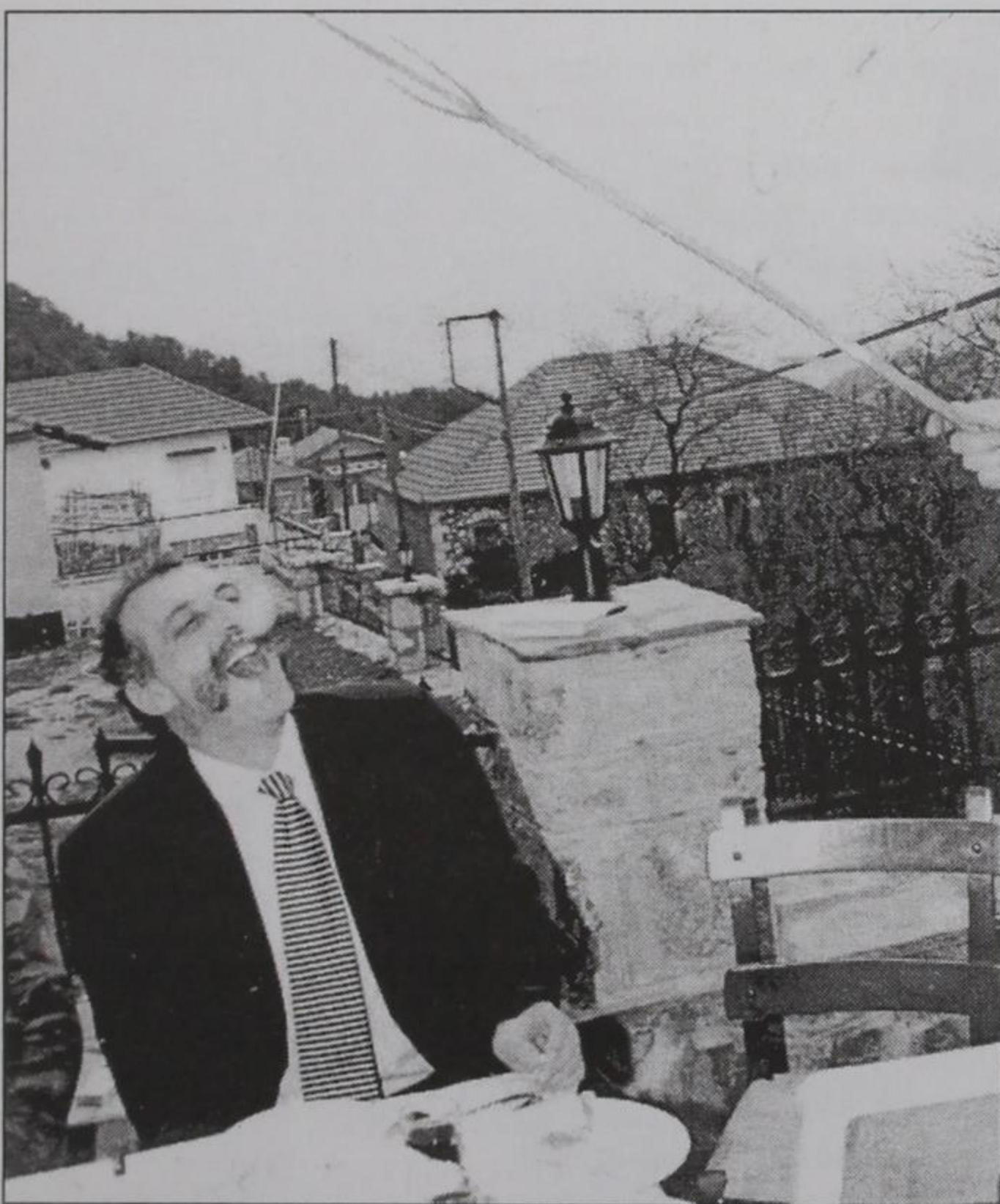
Πρώτη η Ιωάννα Στ. Κούκη, ο κ. Σωτ. Τσάτσης, η Όλγα Κασιόλα,
η Πολυξένη Παπαγιαννοπούλου και ο κ. Θωμάς Παπαγιαννόπουλος.

Κυριακής δωρεάν. (95% των εξόδων ανέλαβε ο Δήμος).

Η ανταπόκριση ικανοποιητική, 50 άτομα όσα και οι θέσεις του πούλμαν. Φθάσαμε Σάββατο πρωί. Μετά την ολιγόωρη ανάπausη με πολύ κέφι και όρεξη έγινε η κοπή κέδρων, αυτά συγκεντρώθηκαν στο δρόμο στην παλιά πλατεία του σχολείου-ξενώνα.

Το πρωί της επόμενης ημέρας, όλοι προσήλθαν στον **Αι-Γιώργη** να προσευχηθούν και να παρακολουθήσουν την **Θεία Λειτουργία**. (Είχε ρυθμιστεί εκ των προτέρων λόγω αφίξεως των «ξενιτεμένων»). Το μεσημέρι, η **ακούραστη οικογένεια Γ. Κατή** είχε έτοιμο το προγραμματισμένο γεύμα που η μέρα απαιτούσε γύρω από τις ακακίες κάτω απ' τον Μαρτήσιο ήλιο.

Ευθυμία, χαρά, τραγούδι, γλέντι, χορός, με τη συμμετοχή όλων των χωριανών, αλλά και του **Δημάρχου κ. Χατζηφραιμίδη**, του **Ταξίαρχου κ. Νήρα** και του αεικίνητου **Λοχαγού του Τάγματος Κόνιτσας**, τον πολλά προσφερόμενο και πολύ αγαπητό στον τόπο μας κ. **Λάκκα**. Εμφανής ήταν η έλλειψη των Γκατσαραίων (Καρνάβαλων), εκτός των μικρών ευχάριστων παρουσιών της **Ιωάννας Στ. Κούκη**,

Ο Δήμαρχος κ. Χατζηεφραιμίδης παίζοντας τον Χάσκαρη.

της Όλγας Π. Κασιόλα και της Πολυξένης Θ. Παπαγιαννοπούλου (ντυμένες ως κυρίες). Τη συνέχιση του κεφιού ανέλαβε ο κ. Σταύρος Ν. Κούκης, ο γραμματέας του Πολιτιστικού Συλλόγου με τη ρόκα την κλωστή και το αυγό, κάνοντας το Χάσκαρη, δημιουργώντας γέλια και πειράγματα.

Αφού έκανε το γύρο όλων των στομάτων, το αυγό κατέληξε στο τυχερό και επιδέξιο του κ. Σωτήρη Παντ. Παναγιωτίδη. Πάντα υγεία και χαρά. Μετά τη δύση του ήλιου, με το πρώτο χαμήλωμα της ημέρας (μούργκημα) συγκεντρωθήκαμε στα κομμένα κέδρα.

Η φωτιά άναψε και το πρώτο κέδρο το άρπαξε ο κ. Σωτήρης Τσάτσης, με επιδεξιότητα λες και δεν είχε σταματήσει ποτέ γι' αυτόν ο χρόνος και το έθιμο, με πάθος το τοποθέτησε στην αδηφάγο και λαίμαργη φλόγα, για να το κατασπαράξει σκορπίζοντας ευωδιά θόρυβο (πουρτσίσματα) και καπνό στο

«Χάσκαρης». Η πολύτιμη συμμετοχή της νεολαίας για το παρόν και το μέλλον του χωριού μας.

ήρεμο και αγνό περιβάλλον του χωριού.

Άρχισε το τραγούδι του «Άδη» απ' τα στόματα όλων και συνεπαρμένοι απ' την γοητεία της φλόγας, χέρι-χέρι ρυθμικά χορεύτηκε πολλές φορές μέχρι τέλους.

Το ένα κέδρο καιγόταν μετά το άλλο και πριν το τελείωμα, να σου ο Σταύρος σαν αίλουρος μέσα στις «εξαγνιστικές» φλόγες να πετάγεται αποσπώντας τα χειροκροτήματα. Δεν το ξαναεπιχείρησε, ούτε και άλλος δυστυχώς ακολούθησε. Με το κάψιμο του τελευταίου κέδρου και τη συνοδεία τραγουδιού και χορού έληξε όλη η διαδικασία του εθίμου. Εκτονωμένοι διαλυθήκαμε, γυρνώντας στα σπίτια μας, περιμένοντας την άλλη ημέρα, μετά την χαρά την πίκρα. Το ταξίδι του γυρισμού. Και του χρόνου νάμαστε καλά...

Απλό περιγραφή παλαιότερης εποχής της αποκριάς:

Ηαναβίωση του εθίμου της αποκριάς ήταν ημέρα ενθυμήσεων για τους μεγαλύτερους. Από μέρες πολλές πριν έκοβαν τα κέδρα ο κάθε μαχαλάς (οικισμός) χωριστά τα έκρυβαν και τα προστάτευαν από κίνδυνο κλοπής

των άλλων μαχαλάδων.

Ο μόνος που δεν είχε φόβο ήταν ο κάτω, γιατί κανείς δεν επιχειρούσε να τ' ανεβάσει τον ανήφορο. Ενώ αυτοί αντίθετα κατέβαζαν.

Ο μεγαλύτερος στόχος κλοπής ήταν ο Γκουβράτης, λόγω μορφολογίας συγκέντρωνε τα περισσότερα, αλλά κυρίως γιατί διέθετε την **ασμπράκα**.

(Δένδρο το φύλλο του οποίου ομοιάζει με κυπαρισσένιο αλλά πιο άγριο και πιο ανοιχτή διακλάδωση). Φύεται κυρίως στη «Μπάμπα», την ώρα που καιγόταν εκτός από το θόρυβο σκάσιμο των φύλλων (πούρτσισμα), έβγαζε και γαλάζιοπράσινες φλόγες.

Γι' αυτό επεδίωκαν την κλοπή του. Δεν ήταν όμως εύκολο. Αφού τοποθετούσαν φρουρές και η σύγκρουση πολλές φορές εξελισσόταν σε συμπλοκή και πετροπόλεμο. (Η κλοπή, πολεμική τακτική ανάγεται στην αρχαία εποχή στους στρατούς των ελληνικών πόλεων-κρατών κυρίως της Σπάρτης, έφθασε στην τουρκοκρατία παίζοντας σπουδαίο ρόλο στην πολεμική αγωγή των υποδούλων, χρησιμοποιήθηκε δε με μεγάλη επιτυχία και στην γερμανική κατοχή).

Οι φωτιές αναβόταν στον κάθε οικισμό (μαχαλά) χωριστά. **Ο κάτω στον Αι Δημήτρη ο Τσεραπάτης στην καλύβα του Μάκκα και ο Γκουβράτης στον Αι Γιώργη.**

Οι συμμετέχοντες Γκάτσαραιοι (καρνάβαλοι) ήταν ντυμένοι με αταίριαστα ρούχα

Γκάτσαροι (καρνάβαλοι) παλαιότερης εποχής. (φωτ. αρχείο οικ. Στεφάνου Τσάτση)

Τραγουδώντας στον «Άδη θα κατέβω» ευθυμία, πάθος, συγκίνηση.
Αριστ. ο κ. Παν. Κούκης, ο κ. Παν. Κασιόλας, ο κ. Γεράσης Ιωάννης.
Πίσω ο κ. Σταύρος Κούκης στο βάθος διακρίνεται η κ. Δήμητρα Κούκη.

απροσδιόριστα, αλλά και σαν νύφες, παπάδες κι άλλοι με προβιές και κουδούνια.

Το τραγούδι που κυριαρχούσε ήταν «**στον Άδη θα κατέβω**».

Τα υπόλοιπα ήταν σατυρικά και περιπαικτικά όπως το «**κάτω στα γύφτικα χωριά, στα γύφτικα καλύβια πεθαίνει ο γύφτος ο χαλκιάς και η γύφτισσα τον κλαίει εσύ πεθαίνεις μάστορα και μένα που μ' αφήνεις...**».

«**Σ' αφήνω την καλύβα μου τη χιλιοτρυπημένη, σ' αφήνω τη φυσούνα μου τη χιλιομπαλωμένη**» και έκαναν πως έκλαιγαν, πάνω στο αχυρένιο ομοίωμα (κούκλα) του γύφτου ή το «**τούτες τις απόκριες, πως χορεύουν οι γριές σαν κλωτσίγκλοες γομάρες, πως χορεύουν οι γερόντοι σαν ο γάιδαρος στ' αλώνι, πως χορεύουν τα παιδιά τα παιδιά και τα κορίτσια, σαν αρνιά και σαν κατσίκια**».

Ασφαλώς δεν έλειπε και το γνωστό «**πως το τρίβουν το πιπέρι, του διάλου οι καλογέροι...**» Δεν περιοριζόταν μόνο στο χορό, αλλά και σε μικρές θεατρικές

παραστάσεις, εκτός του γύφτου, έκαναν μικρό γάμο, τον άρρωστο, συνήθως ο Γιώργος Τζάφος και το δέσιμο των ματιών και το κουτάλι με το γιαούρτι ώσπου να το βρει και να το φάει είχε γεμίσει σ' όλο του το πρόσωπο (τυφλόμυγα), κ.α.

Όλοι ήταν χαρούμενοι, η πρωινή **συγχώρεση (σχώριο)** τους είχε απελευθερώσει. Το πρωί μετά τη λειτουργία, στεκόταν ο ιερέας κοντά στην έξοδο της εκκλησίας, πέρναγε ένας ένας, ασπαζόταν το ευαγγέλιο και περίμενε δίπλα του. Ο επόμενος μετά τον ασπασμό του ευαγγελίου έπρεπε να φιλήσει στο στόμα αυτόν που στεκόταν δίπλα. Το ίδιο και ο επόμενος και ούτω καθεξής.

Η ουρά έφθανε και μέχρι το σχολείο. Έτσι επανερχόταν η ηρεμία στις ταραγμένες σχέσεις (σταματούσε το κάκιωμα). Αν κάποιος αρνιόταν έπεφτε στη δυσμένεια όλου του χωριού. Το σχώριο (συγχώρεση) συνεχιζόταν και με ανταλλαγές επισκέψεων στα σπίτια μέχρι αργά το βράδυ. -Πριν βγουν από τα σπίτια τους από το βραδινό φαγητό, μέναν όλοι γύρω γύρω στο τραπέζι και ο γηραιότερος συνήθως έπαιρνε μια ρόκα έδενε την άκρη μιας κλωστής μισού μέτρου στην διχάλα και στην άλλη άκρη έδενε ένα αυγό με το κέλυφος (τσέφυλο).

Αφού το κινούσε τρεις φορές προς το στόμα εκάστου, αυτός επιχειρούσε ανοίγοντάς το ξαφνικά να το συγκρατήσει με τα δόντια, να το χάψει. Αρκετά δύσκολο, ο λεγόμενος χάσκαρης.

Αυτό συνεχιζόταν έως να βρεθεί ο επιδέξιος τυχερός. Είναι μια απλή και πολύ γενικευμένη περιγραφή του εθίμου παλαιότερων εποχών. Είναι ανάγκη αυτοί που γνωρίζουν να το συμπληρώσουν τώρα που οι καινούργιες γενιές αναζητούν την αναβίωσή του...

Τα τζιουτζιουνίδια αρχίζουν.

(Τα στοιχεία του γύφτου και το τραγούδι μου είπε ο κ. **Χρήστος Παπαγιαννόπουλος**, τις γριές και το πιπέρι ο κ. **Σωτ. Παναγιωτίδης**, τον Χάσκαρη η μητέρα μου κ. **Άννα Ζακοπούλου** το σχώριο ο κ. **Γεώργιος Μάκκας**, και την τυφλόμυγα ο κ. **Σωτήρης Νάκος**).

Επιστολές:

Ιωάννινα 14-1-2000

Αγαπητέ Παναγιώτη γεια σου.

Χρόνια πολλά και το νέο έτος χαρούμενο και ευλογημένο και κάθε εκπλήρωση των ευγενών σου πόθων.

Έλαβα το περιοδικό σου «ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ» που μου στείλατε και ευχαριστώ πολύ που με θυμηθήκατε.

Το διάβασα και μου άρεσε πολύ, για τα θέματα με τα οποία θα ασχοληθείτε και ιδιαίτερα με την πολιτιστική παράδοση του χωριού μας.

Πολύ με ικανοποίησε που γράφετε ότι: «τα όποια κείμενα να μην είναι κομματικά τοποθετημένα» γιατί δυστυχώς βλέπω σε άλλα περιοδικά της επαρχίας μας όπως στην «ΚΟΝΙΤΣΑ» να τοποθετούνται κομματικά και αυτό βλάπτει πολύ το περιοδικό και απωθεί τους αναγνώστες.

Θερμά συγχαρητήρια, για την πρώτη δουλειά σου αυτή και όλοι οι Αμαραντιώτες πρέπει να βοηθήσουμε στην προσπάθειά σου αυτή, όσο μπορεί ο καθένας. Και ιδιαίτερα οι δάσκαλοι και καθηγηταί, που έχει αρκετούς το χωριό μας και μερικοί γράφουν στην «ΚΟΝΙΤΣΑ». Δεν γράφετε όμως κάθε πότε θα εκδίδεται το περιοδικό σας (μήνα, δίμηνο, τρίμηνο κ.λ.π.) και πόσο θα είναι η ετήσια συνδρομή του, για να σας τη στείλουμε. Καλό θα είναι να γράφετε και τα νέα (κοινωνικά κ.λ.π.) των απανταχού Αμαραντιωτών. Τελειώνοντας και πάλι σας συγχαίρω για την προσπάθειά σας αυτή και μη δειλιάσετε σ' οποιοδήποτε εμπόδιο..

Προχώρα και ο Θεός βοηθός.
Με αγάπη Γ. Σουτόπουλος.

Απάντηση:

Αγαπητέ κύριε Σουτόπουλε:

Το περιοδικό είναι βήμα ελεύθερο σε όλους. Η ενθύμηση, η εμπειρία, η γνώση δεν προϋποθέτει γραμματικές γνώσεις ή σχετικό επάγγελμα. Όσοι ζήσαν στο χωριό κάτι θυμούνται. Αρκεί διάθεση να υπάρχει και πίστη ότι αυτά πρέπει να διασωθούν και μεταφερθούν στις επόμενες γενιές.

Το συγκεκριμένο έντυπο δυστυχώς ή ευτυχώς είναι ο μοναδικός τρόπος. Η καλύτερη πηγή νέων γεγονότων που μας αφορούν είναι ο ίδιος ο αναγνώστης. Όλοι θα πρέπει να παιξουν το ρόλο του ανταποκριτού κι έτσι ν' αλληλοενημερωνόμαστε.

Δε διαθέτω δίκτυο πληροφοριών. Ούτε το περιοδικό είναι οργανωμένο σε επαγγελματική βάση.

Η αξία του καθορίστηκε τυπικά στις 300 δρχ. Το 2000 θα κυκλοφορήσουν άλλα δύο τεύχη. Τον Αύγουστο και το Δεκέμβριο.

Η «πληρωμή» φέτος είναι προαιρετική. Η χρονιά είναι δοκιμαστική για την προετοιμασία των αναγνωστών αφού είναι κάπι πρωτόγνωρο γι' αυτούς.

Σημασία έχει η συγγραφική ανταπόκριση. Εσείς -επιτρέψτε μου-θα μπορούσατε ν' αποστείλετε στοιχεία για τον αείμνηστο πατέρα σας.

Το μοναδικό γιατρό επιστήμονα, άνθρωπο που τόσα προσέφερε-και οι καινούργιες γενιές αγνοοούν-να γίνει ένα αφιέρωμα ως ελάχιστο φόρο τιμής από το χωριό στη μνήμη του.

Οι ευλικρινείς ευχές σας και τα συγχαρητήρια είναι πηγή δυνάμεως για μένα και σας ευχαριστώ πολύ. Να είστε βέβαιος ότι δεν θα δειλιάσω ουδέποτε και με τη βοήθεια, την απαραίτητη του Αι-Γιώργη και των χωριανών θα πετύχω, αφού η προσπάθεια είναι καθ' όλα ανιδιοτελής. Εύχομαι από τα βάθη της ψυχής μου για προσωπική και οικογενειακή υγεία και ευτυχία.

Με σεβασμό και αγάπη.
Παναγιώτης Στ. Ζακόπουλος

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
-ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ-
(ΙΣΒΟΡΟΣ)
ΚΡΗΤΗ 23 & ΧΑΛΚΙΔΟΣ
Κ. ΧΑΛΑΝΔΡΙ Τ.Κ. 152 31
ΤΗΛ: 6721822